

بسم الله الرحمن الرحيم

عملیات مبارزه با مواد مخدر در ترکیه، چهره واقعی نظام را آشکار ساخت!

(ترجمه)

خبر:

از آغاز ماه دسمبر، ترکیه تحقیقات گسترده‌ای را در پرونده‌های مربوط به مواد مخدر آغاز نموده است که در نتیجه آن، بیش از ۱۲۰۰ تن بازداشت شده‌اند. محکمه استانبول به‌طور ویژه چهره‌های سرشناس و افراد مشهور در عرصه‌های رسانه، سینما، ورزش و شبکه‌های اجتماعی را هدف قرار داده است.

اینک این پرسش مطرح می‌شود که آیا این عملیات‌ها که ادعا می‌شود با هدف مبارزه با جرم و جنایت انجام می‌گیرند، واقعاً می‌توانند مانع گسترش این جرایم شوند؟

تبصره:

بهدرستی می‌توان چنین پنداشت که پشت این عملیات‌ها که علیه چهره‌های برجسته رسانه‌ای و ورزشی انجام می‌شود و این افراد به بالاترین سطوح قدرت در دولت نزدیک‌اند، اهداف سیاسی نهفته است. از سوی دیگر، به نظر می‌رسد جامعه عملاً گسترش مواد مخدر در میان تأثیرگذاران شبکه‌های اجتماعی و ستاره‌های هنر و سینما را پذیرفته است. اکنون این پرسش مطرح است که آیا مجازات چند چهره مشهور می‌تواند مانع همه این جرایم گردد؟

از دیگر حوادث تأمل برانگیز این است که خانواده‌های بسیاری از بازداشت‌شدگان و زندانیان، به دینداری شناخته می‌شوند. این واقعیت بار دیگر به‌گونه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد تا مسلمانان مسئول فروپاشی و زوال روزافزون جامعه معرفی شوند.

بر اساس گزارش پولیس ترکیه در سال ۲۰۲۴ مرگومیرهای مرتبط با مواد مخدر نسبت به سال پیش، ۴۲ درصد افزایش یافته است. بخش بزرگی از قربانیان را جوانان زیر سی سال تشکیل می‌دهند. همزمان طبق آمار رسمی، سن آغاز مصرف مواد مخدر به بازه ۱۰ تا ۱۳ سال کاهش یافته و جامعه شاهد درگیر شدن کودکان با این آفت در سنینی هرچه پایین‌تر است.

با این حال، مشکل اصلی در این‌جا نهفته نیست. نخست آن‌که این عملیات‌ها اساساً جنگ با «جرم» به‌صورت کلی نیست، بلکه صرفاً مقابله با جرایم غیرقانونی مواد مخدر است. در این سرزمین، جرایم بی‌شماری رخ می‌دهد که ذهن انسان‌ها و نسل‌ها را تباه می‌سازد؛ اما آزادی افسارگسیخته و بی‌بندوباری اخلاقی‌ای که محرک اصلی این جرایم است، نه جرم شمرده می‌شود و نه مجازاتی در پی دارد. برعکس، نظامی حاکم است که هرچه انحلال اخلاقی بیشتر باشد، شهرت و سود بیشتری را تضمین می‌کند.

در حالی که ارتکاب زنا یا تشویق به آن جرم به‌شمار نمی‌رود، روسپی‌گری بدون جواز، یعنی بدون پرداخت مالیات، مجازات دارد. تولید، فروش و مصرف مشروبات الکلی جرم محسوب نمی‌شود؛ بلکه این حوزه، سکتور تجاری است که دولت آن را اداره می‌کند و جرم تنها در تولید یا فروش بدون جواز، یعنی بدون پرداخت مالیات، خلاصه می‌شود. قمار نیز جرم تلقی نمی‌شود و فقط قمار غیرمرخص مجازات دارد، در حالی که دولت هر ساله از طریق لاتری ملی مردم را به قمار تشویق می‌کند.

اهانت به ارزش‌های دینی و ثقافتی مردم جرم محسوب نمی‌شود، اما توهین یا حتی انتقاد از مصطفی کمال، ارزش‌های جمهوری و نهادهای آن، خیانت بزرگ دانسته شده و فوراً مجازات می‌گردد. افزون بر این، دعوت به الحاد و سکولاریزم و حتی زشت‌ترین اعمالی که الله سبحانه و تعالی آن‌ها را لعنت کرده است، به‌عنوان آزادی و حق شهروندی تقدیس می‌شوند؛ در حالی که دعوت به خشیت الهی، حیا، وقار و برپایی نظامی که امکان زیستن بر اساس احکام الله سبحانه و تعالی را فراهم سازد، جرم بزرگ تلقی شده و با شدیدترین مجازات‌ها روبه‌رو می‌گردد.

از این‌رو، این عملیات‌ها چه سیاسی باشند و چه نباشند، به‌هیچ‌وجه در پی ریشه‌کن ساختن جرایمی که جامعه و انسانیت را نابود می‌کند، نیستند. حتی اگر به‌جای ۱۲۰۰ نفر، ۱۲ هزار مصرف‌کننده مواد مخدر نیز بازداشت شوند، این جرم از میان نخواهد رفت؛ زیرا نه منابع اصلی تأمین این آفت از بین می‌رود و نه محیطی که دسترسی به آن را آسان می‌سازد. این‌گونه اقدامات مانند همیشه، نمایش‌های مقطعی‌اند که با هیاهو و تیترهای پر سر و صدا، افکار عمومی را از هدف واقعی منحرف می‌کنند. در عین حال، مسلمانان را مسئول این نظام فاسد معرفی کرده و خود نظام را تبرئه می‌نمایند. در نهایت، شاید یک یا دو وزیر تغییر کنند یا چند مسئول جابه‌جا شوند، اما نظام همان‌گونه به کار خود ادامه می‌دهد.

جرم بزرگ و واقعی، نقض احکام الله متعال و اداره نشدن امور مردم بر اساس اوامر الله سبحانه و تعالی و سنت پیامبرش صلی‌الله‌علیه‌وسلم است. از همین‌رو، همان‌گونه که در سراسر جهان مشاهده می‌شود، در ترکیه نیز از اقتصاد تا آموزش و از زندگی اجتماعی تا صحت، جان، مال و کرامت مردم آماج حملات بی‌شمار قرار گرفته است.

واقعیت این است که همین نظام سکولار دموکراتیک تحمیل‌شده از سوی قدرت‌های سرمایه‌داری استعمارگر، نظام تهی از خشیت الله سبحانه و تعالی است که هر عمل شیطانی را می‌ستاید و ذهنیتی استثمار و خودمحو را در همه می‌کارد. همین نظام، معلم‌ها، روان‌شناسان و داکتران را پرورش داده است که خانواده‌های امروز را شکل داده‌اند. چگونه می‌توان انتظار جامعه‌ای سالم داشت، در حالی که افراد آن در خانواده‌ها و زیر سایه والدینی پرورش یافته‌اند که ذهنیت‌شان ساخته همین نظام است؟ نظامی سکولار، دموکراتیک، جمهوری‌خواه، لیبرال، فردگرا و سودمحور که با قوانین، محاکم و نیروهای امنیتی‌اش، جرم را تبرئه و ابتدایی‌ترین حقوق فطری را جرم تلقی می‌کند، خود بزرگ‌ترین جنایتی است که باید با آن مبارزه شود.

فساد جامعه و فرو رفتن تدریجی آن در جرایمی هرچه خطرناک‌تر و ویران‌گرتر، محصول نظام سرمایه‌داری است که با کارایی کامل عمل می‌کند. این نظام، فساد اجتماعی را مشکل نمی‌داند و حل مشکلات بشر را هدف خود قرار نمی‌دهد. این نظام است که روابط اجتماعی را نظم می‌دهد، ارزش‌های عالی، اهداف و احساسات مشترک را تعیین می‌کند و حتی دشمنان مشترک را تعریف کرده و برای مقابله با آنان تدابیر جمعی وضع می‌نماید. از این‌رو، تلاش فردی برای اخلاق‌مداری به‌تنهایی نمی‌تواند اخلاق جامعه را دگرگون سازد؛ بلکه ارزش‌هایی که نظام تحمیل می‌کند، بر افراد چیره شده و در نهایت همه ارزش‌های والای درونی را می‌سوزاند و نابود می‌سازد.

از همین‌روست که امروز در جریان این عملیات‌ها مشاهده می‌کنیم شمار قابل توجهی از بازداشت‌شدگان از میان چهره‌های مشهور و شخصیت‌های برجسته در رسانه، سینما، ورزش و شبکه‌های اجتماعی به خانواده‌هایی تعلق دارند که به دینداری، پایبندی به پوشش عفیفانه و احترام به عبادت شناخته می‌شوند. با این حال، دینداری این خانواده‌ها نتوانسته فرزندان‌شان را از گرفتار شدن در دام این جرایم ویرانگر مصون نگهدارد، بلکه در برخی موارد حتی نتوانسته مانع پیشگام شدن آنان در این مسیر گردد.

همچنین امروز با دل‌هایی آکنده از اندوه، شاهد مادرانی هستیم که با وجود پوشش اسلامی، دختران‌شان را تشویق می‌کنند و از پیشرفت آنان در مسیر خوانندگی پاپ یا رقابت‌های ملکه زیبایی ترکیه ابراز خوشحالی می‌نمایند. از همین‌جاست که صحنه‌های شرم‌آور و ننگینی پدیدار می‌شود، صحنه‌هایی که در آن دختران نوجوان نیمه‌برهنه در تمسخر نماز با یکدیگر به رقابت می‌پردازند.

ای مسلمانان! تا زمانی که نظامی را که بر شما حاکم است دگرگون نسازید، شمار بیشتری از فرزندان‌تان در معرض گرفتار شدن و حتی پیشگام شدن در جرایمی هرچه بیشتر و زشت‌تر قرار خواهند گرفت. همین عملیات‌های موسوم به مبارزه با مواد مخدر که در ترکیه اجرا شد، چهره واقعی این نظام را آشکار ساخت!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِن وَالٍ﴾ [الرعد:

[۱۱]

ترجمه: بی‌گمان الله وضعیت هیچ قومی را دگرگون نمی‌کند تا آنکه رویه و حالتی را که در خودشان است، تغییر دهند و هنگامی که الله نسبت به قومی اراده بدی نماید (و برای آنان بلایی بخواهد) هیچ چیز و هیچ کس جلودارش نیست و جز او هیچ کارسازی ندارند.

نویسنده: زهره مالک

4 رجب 1447 ه.ق.

27 دسامبر 25 م.

مترجم: عبدالرحمن مستنصر